

עמית אהרון, תעלים הזה

**יצחק ("פיצלה") צבי:**  
**"גם הרבי מלובביץ**  
**שותה וודקה, סמירנוקי!"**

כאשר אנחנו אוכלים בביתנו סטיק מבשר אוסטרלי או קציצה מבשר רומני, זה סימן שכמה רבנים מכשירים מטיילים להם באוסטרליה וברומניה. הרבנות שלנו אינה סומכת על זרים, והיא שולחת את נציגיה לטיולים בעולם כדי שיבדקו מאכלים המיובאים ארצה. עכשיו שמעתי שגם על משקאות אלכוהוליים הם התלבשו. פניתי אל יצחק ("פיצלה") צבי, ייבואן משקאות אלכוהוליים, ושאלתי אם פנו אליו בדרישות. כמובן, עכשיו הם החליטו שהודקה סמירנוקי נ"י אור ב"י זקוקים לבריקה יסודית בחו"ל, לפני הכאתם ארצה.

● **נו, מה איכפת לך שישעו קצת לבלות?**  
 איכפת לי מאוד וגם לך, אם את שותה משקאות אלכוהוליים, צריך להיות איכפת. על כל טיול שלהם את משלמת. באופן אוטומטי מחיר המשקה עולה. וזה רק דבר אחד. מה שמעצבן אותי במיוחד זה שידוע לכולם כבר שנים רבות שהרבי מלובביץ שותה

**דת**

כל הזמן וודקה סמירנוקי, ועד עכשיו זה היה די כשר בשבילנו. אבל החברה מכאן מחפשים להם אפיקיטיול חדשים בעולם.

● **ואם תגיד שאתה מצפצף על הכשרות?**  
 אני יכול לצפצף, אבל אז כל בתי-המלון יפסיקו לקנות אצלי, וגם כל מי שנחשבים מסורתיים, שהם קהלי-קונים נכבד מאוד.

● **במילים אחרות, אין לך דרך להתנגד להם.**  
 מוכרחים למצוא דרך, כי אחרת בכל יום הם ירצו הכשר למשהו אחר. שמעתי שעכשיו מתחשק להם לנסוע קצת לצרפת, ועלי-כן הם החליטו לברוק את הכשרות של המים המינרליים.

● **אז תעשו משהו, אתם, הייבואנים?**  
 עכשיו אנחנו חושבים, ואני מניח שלא תהיה ברירה אלא לפנות לבנ"ץ.



איון יפסירי, תעלים הזה

**ציפי גון-גרוס:**  
**"אם לא מתכננים,**  
**זו התעצבנות נטו!"**

הם יוצאים לחופש בהמוניהם. השבוע - תלמידי חטיבת-הביניים והתיכון, ובשבוע הבא - כל שאר תלמידי ישראל. איך מתארגנים ההורים לתישעה שבועות חופש! איך זה משנה את חיי היום-יום, שאלתי את ציפי גון-גרוס, אשה יעובדת ואם לארבעה ילדים.

ברגע שמתחיל החופש יוצאים מהרע. אבל תיכף אחרי זה יושבים לקבל החלטות. אצלנו הילדים מסודרים לשלושת השבועות הראשונים של החופש. מיספר אחת יוצאת למחנה של הצופים. מיספר שניים יוצא לקייטנה, ומיספר שלוש וארבע לקייטנה עירונית. שלושה שבועות שקט להורים, ואחרי-כך מתחיל המדור לחיפוש קרונים. נזכרים בכל הקרובים והידידים שאי-פעם עברו להתישבות העובדת, ושולחים את הילדים לכמה ימים לכל אחד מהם. אחרי-כך, כשכולם שוב בבית, מתחיל הסיפור. פעמיים בשבוע הולכים לבריכה, ופעם לקולנוע ופעם לתיאטרון, וחוזר חלילה.

● **במה ימריעבורה תפסידו בגלל חופשת הילדים?**  
 כבר ביקשתי חופשה של שבועיים ממקום-העבודה שלי, אבל אני מניחה שמלבד החופשה אצטרך להיעדר פה ושם מן העבודה.

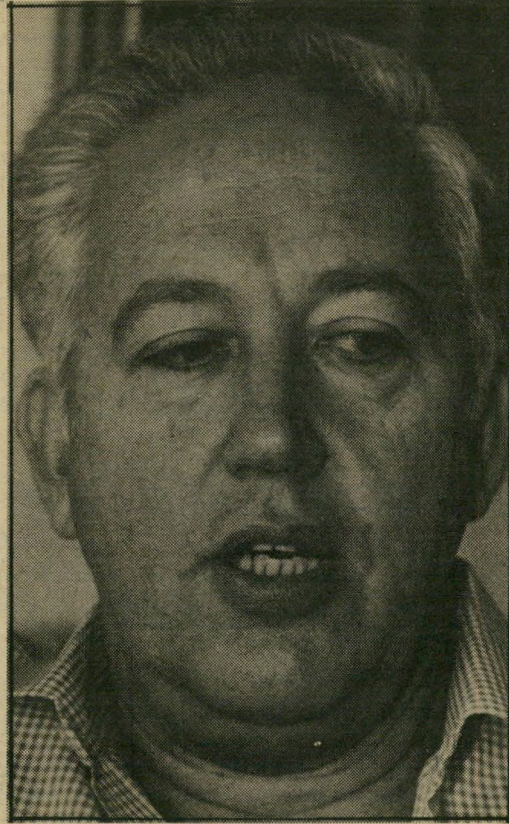
● **ומה בקשר לבעל, באותו העניין? גם הוא יפסיד ימריעבורה?**  
 אני לא יודעת אם הוא יפסיד, אבל ברור שלפעמים, כשלא

**חופש**

תהיה ברירה, הוא יאלץ לסחוב איתו למקום-עבודתו ילד אחד או שניים.

● **במה יעלה לך החופש הזה?**  
 עוד לא עשיתי חשבון מדויק, אבל ברור שהוא יעלה הון. הקייטנות יקרונות, ואחרי הקייטנות באים הסרטים וההצגות והטיולים והגלידות והתערוכות ודמי-הכיס המוגדלים.

● **יש לך איוו עצה לאמהות חדשות, שילדיהן יוצאים לחופש?**  
 העצה היא לתכנן את החופשה. אם יש חודשיים בלתי-מתוכננים, זה הופך להתעצבנות-נטו גם מצד ההורים וגם מצד הילדים. אבל אם מתכננים ומפרידים בין המחנות, אפשר אפילו ליהנות מחלקים של החודשיים, ולראות באופק איך ה"ו בקפטמבר מתקרב.



איון יפסירי, תעלים הזה

**גד יעקובי:**  
**"שילמנו אז את אותו,**  
**המחיר כמו האחרים!"**

הסיפור האחרון שעובר מפה לאוזן הוא הסיפור של שתי הדיקות בבית "גן העיר", אשר ניתנו לשרים גד יעקובי ויצחק מודעי במשהו כמו חצי-חינם.

**פרשות**

עם-ישראל אוהב סיפורים כאלה, ולא תמיד טורח לבדוק אותם. מי שלקח על עצמו את הבדיקה באופן אישי הוא עקיבא נוף, שהחליט להתלונן. ביקשתי את תגובתו של השר יעקובי על תלונתו של עקיבא נוף.

אני מייעץ לעקיבא נוף שיחפש לו מרכבה בטוחה ומהירה יותר, שאולי תוביל אותו לפאנל, במרכאות, של תנועת-החרות בכנסת, מאשר החמור הצולע הזה.

● **חמור?**  
 הרברים הוכהרו לא פעם, הן עליידי החברה והן עליידי. בתקר פה שבה קנינו את הרירה, כלומר לפני שנתיים, היה המחיר שאנחנו שילמנו בדיוק המחיר אשר נתבע מכל קונה אחר בבית הזה.